

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan vi i større grad benytter grønlandsk besætning ved ansættelse af officerer og teknisk personale i det grønlandske fiskeri.

Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqtigiit

Vi vil komme med følge udtalelse til forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi i større grad benytter grønlandsk besætning ved ansættelse af officerer og teknisk personale i det grønlandske fiskeri fremsat af Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqtigiit.

Vi vil fra Partii Naleraq sige tak til forslagsstiller Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqtigiit for at have fremsat forslaget.

Han har taget et emne op som er blevet vendt og drejet politisk, den at der er kommet konkrete løsninger på, og det er et emne som kræver yderligere bearbejdning, da det er på tide at der laves ændringer på området, vi i Partii Naleraq mener Naalakkersuisut snarest bør opfodres til at udfærdige en forordning, der sikrer en løsning på området.

Vi kan sige at det ikke længere er et problem for indenskærs fiskeriet, men på udenskærs fiskeriet mener vi, at vi er i en penibel situation, og der bør der bane vej for at vores grønlandske landsmænd der er kompetente og kan klare opgaven der er både kompetente og er klar til at udføre opgaven som officerer og teknisk personale i det grønlandske fiskeri gives mulighed for ansættelse.

Det er vort krav, at der laves en forordning, der sikrer at hjemmehørende grønlandske officerer og teknisk personale i det grønlandske offentligt ejet fiskeri flåde skal udgøre 90 % af officererne. Nu er det nok med snak, det er på tide at tage affære. Vi har kvalificeret personer til at udføre arbejde, så lad os komme i gang.

Grønland udvikler sig løbende indenfor fiskeri, og fiskeriet er det vigtigste erhverv i lande, og vi regner med og håber at det vil være det vigtigste erhverv mange år fremover.

Fiskeriet i Grønland er det vigtigste erhverv og udvikler sig løbende og vi håber at det fortsat vil udvikle sig i mange år fremover.

I løbet 1950'erne, 1960'erne, 1970'erne begyndte de grønlandske fiskere at anskaffe sig deres egne fiskefartøjer. De har endda kunnet anskaffet sig større trawlere.

Det er hårdt at drive fiskeri, da vi har barske farvande. I begyndelsen var fiskeriet koncentreret om fiskeri efter hajer, hvor leveret blev udnyttet, jollefiskeri efter fjordtorsk, torsk, havkatte, og efterhånden som fiskefartøjerne blev større kunne der fiskes efter rejer, og det har fortsat indtil i dag, og da fiskeriet er flyttet længere ud fra kysten, er det nødvendigt med større fiskefartøj.

Alle fiskere er klar over hvordan fiskeriet kan gå godt og hvilke forudsætninger der er for at det skal kunne gå godt. Derfor er det nødvendigt med at være i stand til at aflæse vejr situationen på de steder de fisker, og være klar over hvordan bestanden er på et givet tidspunkt.

Efterhånden som fiskefartøjerne vokser, er det nødvendigt med bemanningen på fartøjerne øges, og hvis mandskabet skal ledes, er det nødvendigt med at der er officerer, som de lokale mandskaber kan forstå, hvis samarbejdet mellem officererne og mandskabet skal være tilfredsstillende.

I de seneste mange år er grønlandskfødte officerer og overordnede i de offentligt ejede fiskeflåde blevet færre og færre og det er blevet sværere at få en stilling som officer i fiskeflåden, og på den baggrund er foreningen for officererne blevet dannet, og det er overvejende på grund af lokale uddannede officerer der er født i Grønland ikke bliver brugt i fiskeflåden, og de ønsker at medvirke i fiskeriet.

På den for anledning vil jeg spørge ærede medlemmer af Inatsisartut:

Er uddannelsesniveautet for lokale uddannede officerer der er født i Grønland lavere stillet end officerer, der er uddannet i udlandet?

Hvorfor er skal vi ikke bruge grønlandssprogede uddannede officerer der er født i Grønland, og som er vokset op i landet og som har viden og erfaring om landets forhold?

Partii Naleraq mener at vi har kompetente søfolk, der er egentlig nok kandidater til at bemane stillingerne, og derfor er det på tide at der laves en forordning, der sikrer at de ansættes.

Hvorfor kan vi ikke benytte mennesker, der har fulgt udviklingen i fiskeriet og er uddannede officerer? Er det ikke på tide at udnytte den ressource som vi allerede har?

Hvorfor skal grønlanderne fortsat være passiv tilskuer til fiskeriet fra land, velvidende om at de har kompetencerne til at udføre arbejdet? Er det ikke rigeligt at vi har snakket om det i mange år, og det er derfor på tide at tage affære. Vi har kvalificeret personer til at udføre arbejdet, så lad os komme i gang.

Jeg er yderst forbavset over at et land der forbereder sig til at blive selvstændig, og som har fiskeriet som hovederhverv, ikke har vilje til at benytte landets grønlandske befolkning i fiskeriet, hvad er jeres holdning til det kære medlemmer af Inatsisartut, skal vores fiskere være passive tilskuere til fiskeriet fra land?

Lad os holde op med at spørge om hvorledes vi kan højne grønlandske officerers kompetencer, burde vi sige at det er på tide at de grønlandske kompetente officerer burde tage styringen.

Derfor er det os magt på liggende fra Partii Naleraq side at gentage at Naalakkersuisut snarest udfærdiger en forordning, der sikrer, at kompetente grønlandske officerer kan ansættes i de offentlig ejede fiskeri flåde. De har kompetencerne og vi kan godt.

Tak